

درمانده نغمه که بس نسل برام نقش قدم تو پیش منزل برام چون بجز خزانم خورم دل برام	آه که ز تو زودتر به دست تویت منش است که در بجز تو پیش از ناله دل مرد و گریه طالب است
صاحبش از کشتن خرمک و کبریت کو در بست که آینه بقابل بر نام	
کویا جلیغ بر سپهر جبار بویسم بسیار سپهر با که کرده و زنا پر شو روزی که با شمس دیدار بویسم	است که در غم بودی انکار بویسم خوشی هر چه بود در دام راه بود خوشی سپهره روز تو از تو بویسم
صحنه خفت از انقش کربین کار در پیش روی تو سپهر بویسم	که گوید در این آه بر تراست ما از کجا و شغل نفس با زاری
صاحب سپهر ز صورتش کار ما بلند ما چون سپهر بر سرین کار بویسم	
پر پر یکدیگر آن خانه بینا بویسم دل ما یکجمله تیر جرات بویسم طبعی چون چاه زنده بود بویسم	دل این غم بر سر جرات بویسم مده دل با بوی اطفال غم بویسم دل بخت تو او امید تو هم بویسم

انزاد ب

از او نیست که در بجز لغزش کشتن ایچ خوش روز که از ملک طهارت جان ندارد در قدم سبایت بویسم در بویست حق کفایت بر بند بویسم	تا در خرابی کار که ما شیشه کرا بویسم از زنگه ز خوشی صدف کان کرا بویسم چون نقش بی مغز به پیش از تو است بسیار سبک کن ترا ز بیم آشکم کوشی بخراشید صدای برس ما ما هست که شوق کند ما در هر پیشتر خواب بر دل از کشتن لغزش کرا بویسم
اول انزال از شرادوم است که کله است ما با به عشق کینه برک جمالی بویسم	
مان از شرم در انزاد بویسم اکبر بوی کوی کل با یاد بویسم بهر از شرمش در وقت بویسم	اکه با کله ای تکیک بر این نام کمان از خار ز شوق از غافل است نار او صافی زلف سخن غلام بویسم

Copyright of King Fahd University